

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515200451
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515200451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Karolom Krochtom v súkromnoprávnom spore žalobkyne: E. R., nar. XX.X.XXXX, bytom F. X, XXX XX R. V., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47234466, so sídlom Ľudova 14, 040 11 Košice proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 293,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 293,- eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 29.1.2015 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa prostredníctvom žaloby podanej na tunajšom súde dňa 6.2.2015 domáha od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 293,-eur s prísl., predstavujúcu rozdiel medzi úverom poskytnutým žalovaným žalobkyni vo výške 200,- eur a sumou žalobkyňou celkovo uhradenou žalovanému vo výške 493,- eur dôvodiac, že zmluva na základe ktorej jej bol úver žalovaným poskytnutý, je zmluvou o spotrebiteľom úvere, ktorý je bezúročný, bez poplatkov a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. V žalobe predostrela prehľad rozhodovacej činnosti súdov v rámci SR vzťahujúcu sa na uvedenú vec, ktorá je už „notóriou“.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 2.3.2016 namietal, že v prejednávacom prípade nenastala ani jedná z foriem bezdôvodného obohatenia, a že zmluva z tohto sporu je zmluvou nepomenovanou, na ktorú nie je možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch poukazujúc na § 262 ods. 1,2 Obch. zákonníka, pričom v dodatku tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala, že úver bude čerpať na kúpu pracovných odevov.... Vzniesol námietku premlčania poukazujúc na subjektívnu 2 ročnú premlčaciu dobu, ktorá podľa neho plynie od uzavretia zmluvy. Žalobu navrhol zamietnuť.

3. Na prejednanie veci samej bolo súdom vytyčené pojednávanie na deň 14.7.2016, ktorého sa s ospravedlnením nezúčastnil žalovaný. Súd tak postupujúc podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného.

4. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní v podstate zotrval na podanej žalobe, poukázal na to, že objektívna premlčacia lehota neuplynula vzhľadom na dátum podania žaloby -6.2.2015 a dátumy posledných platieb žalobkyne zo dňa 19.12.2012 a 8.10.2012, pričom žalobkyňa sa o tom, že došlo na jej úkor k bezdôvodnému obohateniu dozvedela z iného súdneho sporu.

5. Súd zastáva názor, že pre vyhovenie žaloby v prejednávacom prípade postačuje nasledovné:

- medzi stranami konania bola dňa 6.5.2011 uzatvorená zmluva o úvere (ďalej iba „zmluva“), ktorú je potrebné bez akýchkoľvek pochybností považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej iba „zákon“), pretože (i) žalobkyňa pri jej uzatváraní nekonala a v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania - to vyplýva zo zmluvy, teda má postavenie spotrebiteľky - § 2 písm. a/ zákona, a nič na tom nemôže zmeniť ani dodatok, v ktorom sa zaviazala, že uver využije na kúpu pracovných odevov..., keďže z verejných registrov je zrejmé, že žalobkyňa nikdy podnikateľkou nebola, a v prípade, ak by bola zamestnankyňou, povinnosť zabezpečiť pracovné pomôcky zaťažuje zamestnávateľa, takýto dodatok je potom iba úkonom obchádzajúcim zákon, a preto je neplatný podľa § 39 Obč. zákonníka, (ii) žalovaný jej poskytol úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti - to vyplýva z výpisu z OR žalovaného a zo zmluvy, teda má postavenie veriteľa - § 2 písm. b/ zákona, a na posudzovaný vzťah medzi účastníkmi konania je s poukazom na § 52 ods. 2 Obč. zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy potrebné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, čím je vyvrátené tvrdenie žalovaného o potrebe aplikácie Obch. zákonníka.

-zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. /b, f/ i/,j/,k/,y/ zákona: (i) údaje o finančnom agentovi, ktorý bol zmluvnou stranou, (ii) dobu trvania zmluvy, (iii) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny - bez akéhokoľvek uvedenia, (iv) ročnú percentuálnu mieru nákladov - bez akéhokoľvek uvedenia, (v) konkrétnu výšku a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov - uvedená je len výška celkovej splátky 33,-eur, počet splátok 12, počnúc dňom 15.6.2011, dátum prvej splátky nie je uvedený, taktiež nie sú uvedené termíny splatnosti splátok, (vi) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

-z dôvodu absencie vyššie popísaných obligatórnych náležitosti zmluvy, je tak potom úver poskytnutý žalovaným žalobkyni s poukazom na § 11 zákona bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 200,- eur, pričom tá preukázateľne žalovanému zaplatila sumu 493,- eur. Žalobkyňa teda uhradila nad sumu istiny úveru 293,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa mala vrátiť žalovanému iba istinu úveru 200,-eur. Ak teda žalobkyňa uhradila žalovanému nad poskytnutú istinu úveru sumu 293,- eur, žalovaný získal na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie práve v takejto výške podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Obč. zákonníka, ako plnenie bez právneho dôvodu. Súd preto uložil žalovanému povinnosti žalobkyni zaplatiť sumu 293,-eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

7. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žalovaný bol vyzvaný na zapltenie tejto sumy do 28.1.2015, a to e-mailom zo dňa 23.1.2015, avšak tak neučinil, preto má žalobkyňa právo aj na úroky z omeškania od 29.1.2015 vo výške 8,05% ročne podľa § 563, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a § 3 vyhl. MS SR č. 87/95 Z.z.

8. K otázke premlčania je žiaduce uviesť, že začiatok subjektívnej premlčacej doby nemožno spájať s okamihom uzavretia zmluvy medzi stranami konania, ako to mylné uvádza žalovaný, ale s okamihom, v ktorom si sama žalobkyňa musela byť vedomá toho, že bez existujúceho dôvodu, plnila žalovanému. Z výpovede žalobkyne, ako aj zo súdneho registra je zrejmé, že sa tak stalo po tom, čo v inej veci bola žaloba proti žalobkyni v opačnom garde zamietnutá, pričom rozsudok v tomto inom spore bol vyhlásený dňa 9.9.2014, a žaloba v prejednávanom spore bola podaná dňa 5.2.2015. Pokiaľ ide o objektívnu dobu premlčania, tá je v danom prípade 10 ročná, keďže žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a preto jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatváranie zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úverov úprava vyžadujúca uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru. V zmluve z predmetu tohto sporu takýto údaj chýba. Takéto dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť

inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Z uvedeného je potom námietka premlčania vznesená žalovaný nedôvodná.

9. Súd záverom uvádza, že podľa jeho názoru dal v tomto rozhodnutí odpoveď na podstatné otázky, pričom tak učinil v snahe garantovať účastníkom konania ich právo na spravodlivé súdne konanie. V ostatom poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax, napr.: rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 4C 91/2014 zo dňa 3.9.2015 v spojení s rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co 373/2015 zo dňa 28.4.2016, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 4C 282/2012 zo dňa 14.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co 178/2013 zo dňa 6.11.2013, NS ČR sp. zn. 33Cdo 2225/2012.

10. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd žalobkyni s plným úspechom priznal právo na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP). Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.